

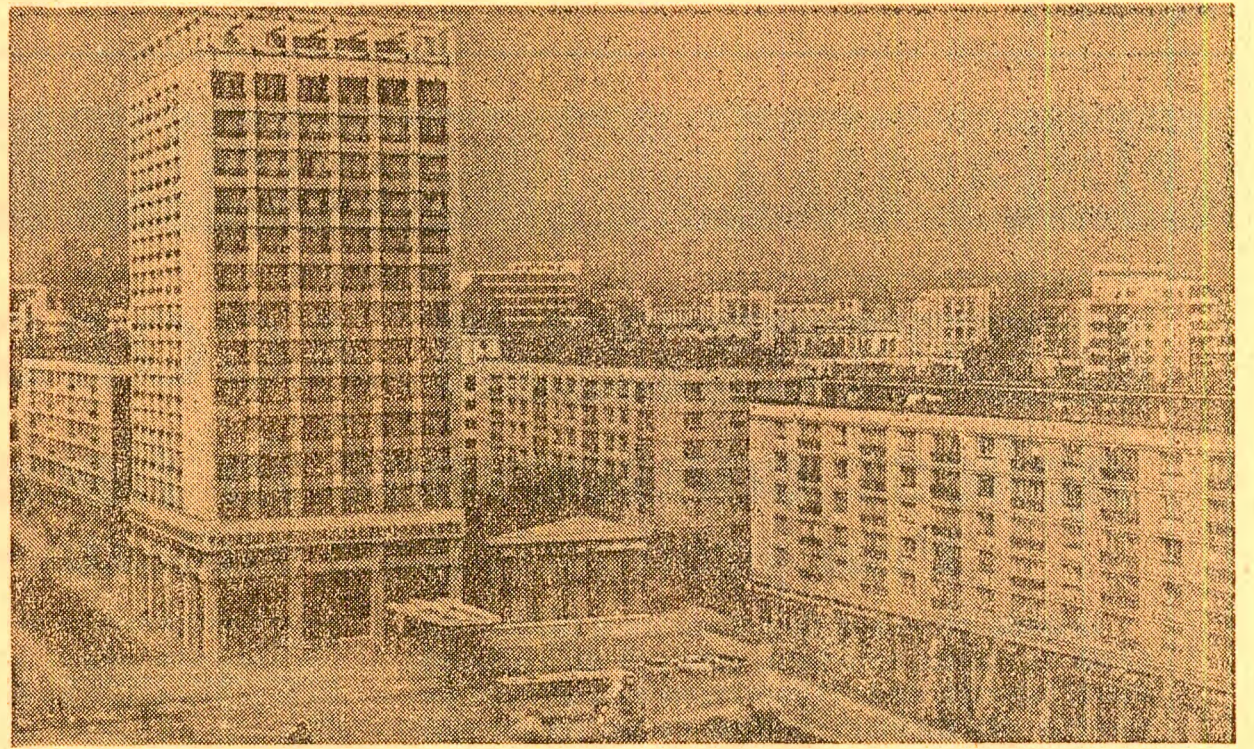
Scinteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIII Nr. 12 875

Duminică 15 ianuarie 1984

6 PAGINI — 50 BANI

ÎN AGRICULTURĂ:

ZILELE DE IARNĂ — INTENS FOLOSITE PENTRU OBTINEREA UNEI RECOLTE RECORD ÎN 1984!

PE AGENDA URGENȚELOR:

- Repararea tractoarelor și mașinilor agricole
- Fertilizarea terenurilor
- Asigurarea semințelor

Întârn în a doua jumătate a lunii ianuarie, ceea ce arată că ne apropiem tot mai mult de momentul începerii campaniei agricole de primăvară. Deși în cea mai mare parte a țării pământul este acoperit de zăpadă, iar în unele zone se înregistrează temperaturi destul de scăzute, fiecare zi de iarnă trebuie folosită din plin de oamenii muncii de la sate pentru efectuarea lucrărilor de sezon, pentru pregătirea terenului, gospodărească a campaniei de primăvară.

După cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu la Constatul de lucru de la C.C. al P.C.R. pe problemele agriculturii din decembrie, anul 1984 trebuie să fie un an al recoltelor record. Este o sarcină de mare răspundere pentru toți oamenii muncii din agricultură, o sarcină pe deplin realizabilă. Și pentru îndeplinirea ei, hotărârile este modul în care se respectă tehnologiile fiecărei culturi, se aplică recomandările științei agricole și se execută la timp și în bune condiții toate lucrările agricole.

Temeliile recoltelor record din acest an se pun de pe acum. Pe lista urgențelor din această perioadă se află un șir de acțiuni și lucrări de mare importanță în acest sens. Iată de ce acum, analizând stadiul lucrărilor din acest sezon, organele și organizațiile de partid, conducătorii unităților agricole, direcțiile agricole au datoria să stabilească cu exactitate ce mai este de făcut și să acționeze cu fermitate pentru ca toate lucrările și pregătirile necesare să se încheie la termenul prevăzut și de bună calitate.

Repararea tractoarelor și mașinilor agricole care vor fi folosite la lucrările agricole de primăvară constituie o acțiune însemnată, intrucât de buna funcționare a acestora depinde încadrarea lucrărilor de primăvară în termenele optime stabilite.

Care este stadiul acestor lucrări? Grație cu discuri au fost reparate în proporție de 95 la sută, stațiunile pentru mecanizarea agriculturii din 20 de județe au încheiat această lucrare. De asemenea, în proporție de 90 la sută au fost reparate mașinile de apăsare amoniac, unele și îngrășămintele organice și, după cum se arată în direcția de specialitate din minister, există toate condițiile ca lucrările la aceste utilaje să se încheie înainte de termenul prevăzut. În schimb, tractoarele au fost reparate doar în proporție de 61 la sută. Peste media pe țară — la repararea tractoarelor — se situează județele Alba, Arad, Covasna, Mureș, Olt, Sibiu, Suceava și Vrancea. Lucrările sunt întârziate mai ales în județele Constanța, Gorj, Iasi, Mehedinți, Sălaj, Timiș, Tulcea și altele.

Pentru încheierea termenul prevăzut la repararea tractoarelor este necesar să fie organizată temeinic munca în atelierele stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii, să continue acțiunea de recondiționare a pieselor de schimb re folosibile, iar unitățile industriale să se îndrepte spre producerea contractuale la livrarea unor reperi la care există mari rezerve. Ne referim îndeosebi la I.M. Codlea, care nu respectă graficele de livrare a arborilor motor, și I.M. Sinaia,

în luna decembrie, din cele 80.000 elemente de pompă de injecție a livrat doar 39.000. Lipsa acestora făcând ca multe motoare, așa-zis reparate, să nu poată fi montate pe tractor. Cu toată răspunderea trebuie să se întreprindă ca repararea utilajelor agricole este o acțiune la care trebuie să concureze atât oamenii muncii din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii și centrele specializate, cât și acele întreprinderi industriale care au contractat și, deci, au obligația de a livra piesele de schimb și materialele necesare bunei desfășurări a acestei importante activități.

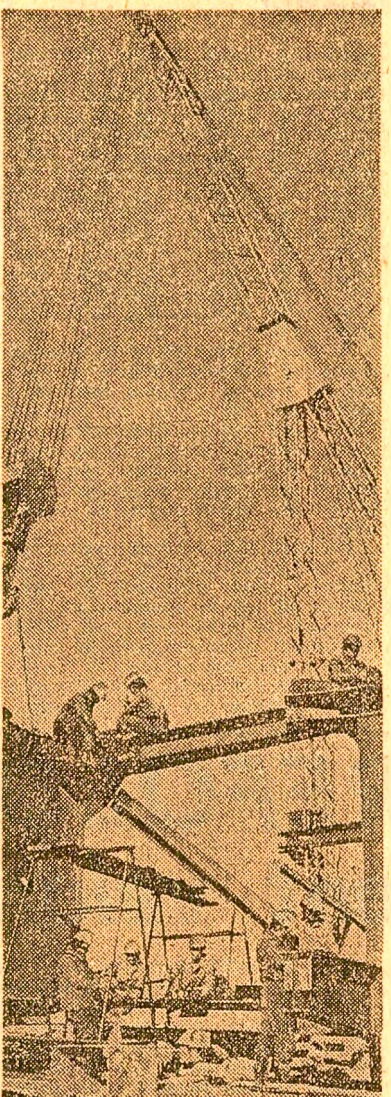
Asigurarea semințelor constituie o acțiune care trebuie încheiată din vreme, astfel încât în momentul declanșării lucrărilor în câmp să se poată lucra cu toate forțele, iar însămintările să fie efectuate în termenele stabilite. După cum am fost informați la ministerul de resort, repartiziile de semințe au fost date cu câteva zile mai devreme decât în alți ani, ceea ce permite unităților agricole să intre mai repede în posesia lor. Important este ca acum, fără întârzieri, să se efectueze transferul de semințe între județe, iar unitățile agricole să le preia potrivit programărilor făcute de organele de specialitate. Procurarea semințelor constituie o sarcină de mare răspundere a specialiștilor din unitățile agricole. Tot atât de important este ca semințele procurate cu cea mai mare grijă, astfel încât însușirile lor de germinare să nu fie diminuate în nici un fel.

Fertilizarea terenurilor, lucrare de sezon de care depinde în mod hotărâtor nivelul recoltelor la multe din culturile care se însămânțează primăvara, a fost intensificată în multe județe. Astfel, în primele 12 zile ale acestei luni au fost transportate la câmp aproape 700.000 tone îngrășămintele organice, reprezentând șapte la sută din cantitățile prevăzute pe primul trimestru. Continuă însă să se mențină decalajul mai mari între județe în ce privește ritmul de executare a acestei lucrări. Astfel, în unitățile agricole din județele Calărași, Tulcea, Mehedinți, Satu Mare, Vlcea, Caras-Severin, Galati, Vaslui, Iasi, Neamț, Cluj, Hunedoara, Bistrița-Năsăud, Maramureș și Suceava realizările sunt cuprinse între 10 și 20 la sută. Cantități mici de îngrășămintele naturale — până la trei la sută față de prevederile trimestrului — au fost transportate la câmp, în peiroada respectivă, în unitățile agricole din județele Olt, Giurgiu, Constanța, Arad, Argeș, Bacău, Sibiu și Covasna.

Acum, în cea mai mare parte a țării, solul este înghețat, astfel încât se poate intra cu mai multă ușurință în câmp. Important este ca la executarea acestei lucrări să fie folosite toate atelele existente, precum și un număr sporit de tractoare, iar la descărcarea lor să fie mobilizată și mai mulți cooperatori și alți locuitori ai satelor.

Lucrările de sezon în lezumiicultură, pomicultură și viticultură trebuie să asigure condițiile materiale necesare obținerii producțiilor

(Continuare în pag. a II-a)

Cu fiecare zi, în bazinul minier al Mehedințiului se amplifică ritmul lucrărilor de construcții-montaj. În imagine, aspecte de muncă de la vitoarea carieră de extracție la suprafață a cărbunelui de la Husnicioara, unde se află în montaj un mare excavator cu rotor de fabricație românească

Foto: Sandu Cristian

CONSTANȚA: Lansarea unui nou mineralier de 65 000 t/dw

La Santerul naval Constanța a avut loc lansarea primului mineralier de 65.000 t/dw din programul de construcții navale din acest an. Ca de fiecare dată, și la această lansare consemnăm două recorduri de lucru: montajul motorului principal de 17.400 CP s-a realizat în 7 zile, timp în care s-a înregistrat un ritm de lucru care a ridicat productivitatea muncii la cele mai înalte cote. De asemenea, noua navă la lansare are cel mai înalt grad de automatizare și instalat și aparatură, în procent de 98 la sută. În sfârșit, toate instalațiile montate au probele mecanice executate, încât nava va putea să înceapă, în scurt timp, probele de mare pentru a fi livrată flotei maritime românești la jumătatea lunii viitoare. Concomitent cu această lansare mai consemnăm un eveniment de lucru: întoarcerea cu succes din probele pe mare a mineralierului de 63.000 t/dw „Băneasa”, lansat la sfârșitul anului trecut și care va fi primul din acest an care intră în dotarea flotei comerciale maritime românești. (George Mihăescu, corespondentul „Scinteii”).

TURNU MĂGURELE: Succese ale chimiștilor

Prin buna folosire a complexelor instalatilor din dotare și respectarea disciplinei tehnologice, muncitorii și specialiștii de la Combinatul de îngrășăminte chimice din municipiul Turnu Măgurele au înscris în graficele întrecerii sociale primele succese din acest an. Astfel, ei au produs și livrat peste sordicula de plan la 21.900 tone de îngrășăminte complexe și 110 tone amoniac. Totodată, aici au fost asamblate în fabrică noi produse, prin punerea în valoare a unor materii prime indigene. (Stan Stefan, corespondentul „Scinteii”).

IASI. Orașul Unirii de acum 125 de ani înfățișează astăzi țării un chip nou, modern, înfloritor

Foto: Gh. Vintilă

125 DE ANI DE LA FORMAREA STATULUI NAȚIONAL ROMÂN PRIN UNIREA MOLDOVEI CU MUNTENIA

O măreață operă pregătită de istorie, o operă măreață pentru istorie

PAGINA A III-A

Legământ solemn

„Să facem legământ solemn”: Pe viață, -n dreapta ei măsură În timpul din obârșii demn Prin stema omiei pură,

Cind munca noastră-nția oară-! Fundamentală înspre fruct, Anticipind destinul țării Spre comunistul viaduct,

Să dăm voinețelor țării Urmind Partidul-n evul nou, Zidind măreața ctitorie Unit popor, popor erou!

Să facem legământ de gind Pentru-mpălinire comune Chemind prin ani-mulț mai curind Aurul viu să se adune.

„Să facem legământ solemn”: Precum ne știm, în demnitate, Că neamul românesc e-nsemn De pace și de libertate.

Sub tricolor triumfător Și suverani deplin sub soare, Sint patria și-al său popor În comunista-ngemănare.

„Să facem legământ solemn”: Cu-nțiel țării Președinte Să ne urmăm destinul demn, Urcind, uniți, tot înainte!

Pavel PEREȘ

Memoria muzeelor

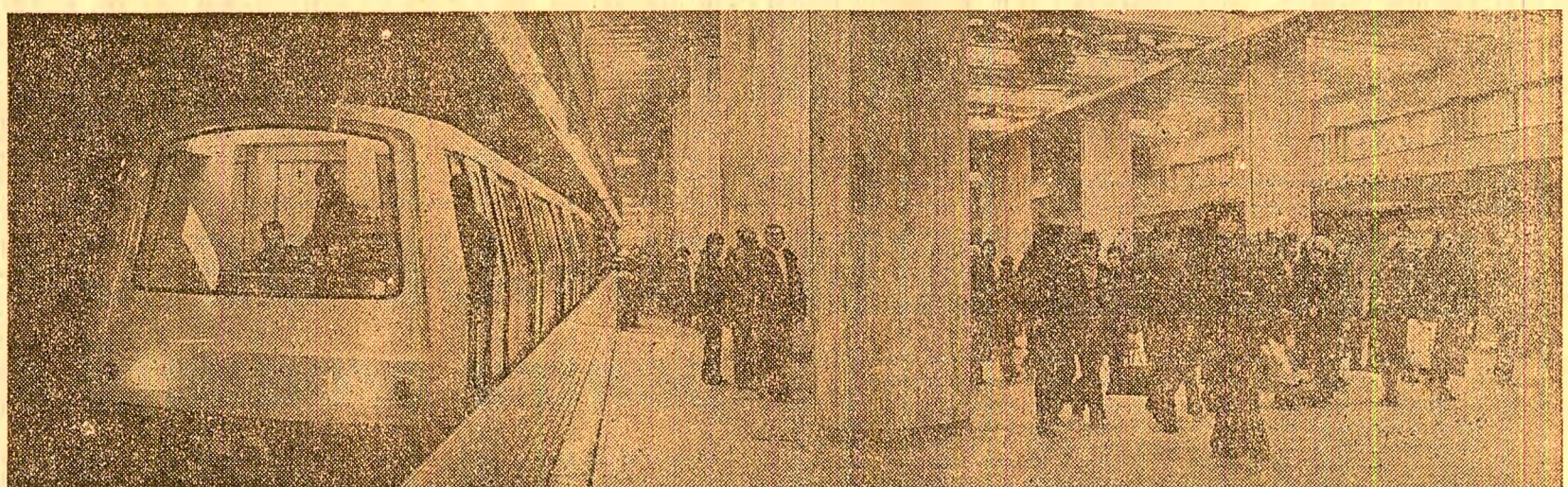
Poate că nădăruie mai bine decât într-un muzeu nu putem avea o imagine mai completă, mai sugestivă despre locuri și evenimente petrecute cindva. Pentru că, într-o societate de muzeu, obiectele, documentele, imaginile, cuvintele, cifrele expuse reconstituie împreună modul de a fi și de a trăi al oamenilor, momente din munca și lupta unei colectivități umane în drumul ei spre noi trepte de înflorire materială și spirituală, de progres și civilizație. Craioveni, asemenea locuitorilor din celelalte aszări de pe tot cuprinsul țării, au strâns, cu grijă și mândrie, în Muzeul de istorie a Oltenei, în Muzeul de artă din Craiova, în numeroase alte puncte muzeistice aflate în diferite instituții din județul Dolj, bogate și expresive urme de cultură materială, unelte, obiecte, materiale folclorice și etnografice, documente și altele, unele realizate cu mii de ani în urmă, altele în zilele noastre.

de Ilarie HINOVEANU

Ianuarie, cind vom sărbători împlinirea a 125 de ani de la unirea Moldovei cu Muntenia, vizitatorul are bucuria și mîndria patriotică să înțelească în muzeele craiovene valoroase exponate care oglindesc etapele de luptă pentru unirea tuturor românilor în granițele lor firești, luptă care culminează cu unirea de la 1 Decembrie 1918, cind s-a desăvîșit statul național unitar, rod al acțiunii și voinei întregului nostru popor. Astfel, o primă impresie dobințată la parcurerea turului săliilor d. expoziție ale Muzeului de istorie a Oltenei

— începînd din cele mai vechi timpuri și pînă astăzi — este aceea că actul unirii de la 1 Decembrie 1918 sint etape firești de evoluție istorice obiective a poporului nostru, și nu consecința unor conjuncturi efermere. Dovezi de neîndoielă ardece, din lăunul și de-a-lăunul vechii Dacie, despre unitatea geografică, economico-socială, de limbă și obiceiuri, de aspirații a tuturor românilor, pe fundalul căreia s-au constituit în evul mediu — ca de altfel în multe părți ale Europei — cele trei state românești: Moldova, Țara Românească și Transilvania. Pe fondul continuu tendințe de convergență a celor trei state românești feudale, marcați de numeroase acțiuni de reunificare a lor, desfășurate de voievozi luminați de flacăra nepieritoare a conștiinței de neam, are loc cea dintîi unire a românilor de pretutindeni sub sceptrul neîntrecutului Mihail Viteazul, pagina de nemuritoare epopee

(Cont. nuaru în pag. a IV-a)

Contribuție de esență la peisajul modern al Capitalei patriei noastre: metroul, realizare de prestigiu a tehnicii și creației românești, în acești 40 de ani de libertate

Foto: Eugen Diehiscanu

DIN ACTUALITATEA SOCIALISTĂ A ȚĂRII

● reportaje ● însemnări ●

Intr-o memorabilă zi de decembrie a anului 1973, cind se elabora prima sarcină de oțel la Tirgoviște, în prezența secretarului general al partidului, se împlinea un vis și se deschidea un drum. Cu patru ani înainte acestui eveniment, cu prilejul unei alte vizite de lucru, tovarășul Nicolae Ceaușescu le aducea localnicilor la cunoștință că vechiul cetate de scaun a Tirgoviștei va dobîndi în scurt timp un destin nou, de cetate a oțelului și construcțiilor de mașini, iar din acel moment, sute și mii de oameni din aceste locuri nu și-au mai imaginat viitorul decît în strînsă asociere cu combinatul căruia siglele proiectantilor abia îi trasau conturul. Și iată că mai repede decît speraseră, acesta a devenit o realitate pregnantă.

De curind, citiva oameni ai oțelului cu simțul faptelor esențiale au întocmit o succintă monografie a combinatului, înfăptuind un bilanț în cifre și date tehnice, dar mai cu seamă bilanțul a ceea ce au acumulat timp de un deceniu muncitorii și specialiștii de aici pe plan profesional, moral și al răspunderii muncitorești. Este povestea pasionantă a devenirii unui colectiv foarte tinăr

ne spunea Ing. Emil Ionescu, director tehnic, altceva decît exorima destinația lui inițială. Complexitatea și diversificarea producției au întrecut toate previziunile, în schimb personalul

citiva ani, de la 60 de firme străine, majoritatea acestora avînd faimă și prestigiu aștigat în decenii de experiență. Cuvîntul urgent a intrat în limbajul curent al oțelariilor,

întemeiată pe competență și dăruire, pe încrederea în puterile proprii și pe curajul de a aborda probleme tehnice încă necunoscute. Oțelurile înalt aliate trebuie să se încadreze exact în norme tehnice foarte stricte, așa cum se cere la oțelurile de mare performanță. Așa stă lucrurile, și mai mult oțeluri ca Ioan Băra, sau un mlaștriu laminator ca Ion Firvan nu și propun niciodată, cind intră pe poarta combinatului, să-și facă datoria și altt, pentru că la locurile lor de muncă se cere deseori mai mult. Desore ci se spune că nu își fac meseria, ci o trăiesc; că nu și consideră ziua de muncă încheiată decît seara, tirziu, cind au convingerea că activitatea celor pe care îi conduc are toate condițiile pentru a se desfășura normal, adică foarte bine. Evident, asemenea conduite exemplare, care se pun cu încredere în ființă în albia intereselor generale, înobilează

Georghe MANEA

(Continuare în pag. a V-a)

Gindind la rodnicia cîmpiei

Aureliu Cioc a fost și a rămas țărăn. Țărăn care de aproape două decenii este președintele unei cooperative agricole de producție cu oameni harnici și buni gospodari. Viața lui este romanul milioanelor de oameni ai gleei care au trăit războiul și seceta din '46. El știe cu precizie că de la ce o fost la ce s-a ajuns e un drum, un drum lung, în care bucuriile au fost mult mai mari decît încercările. Cind un om are ceva de spus, fiecare cuvînt îi este întipărit. Iar Aureliu Cioc are într-adevăr ceva de spus:

PIGĂTURA DE CERNEALĂ

— Al mei au venit de la munte, de pe valea Teleajenului și au primit pogonanele de aici din Bărdan pe singele vărsat pentru Unirea din decembrie 1918. Pînă în Milosești ai mei făceau o săptămîină. Străbănețu Prahoza, o bună parte din Buzău pînă ajungeau aici, în lălonița. Se făcea o săptămîină. O săptămîină de drum în care dormeau mergînd. Ani la rînd am stat în bordel. Bordelul din care ieșeau pe brînci și în care rogojina era albită, în serica înțelitoare. Am iubit însă pînă în urmă. L-am iubit ca pe părinții noștri care și-au dat singela pentru ei. Poate de aici și felul nostru de a-l munci, de a-l îngriji. Eu am prins din plin seceta lui '46 și pot să spun tot ce a fost atunci,

de parcă s-ar fi împlinat ieri. Și atunci am semănat cu încredere în toamna n-am adunat nimic. Nimic, nimic. Și seceta aceea imi pare că n-a fost mai mare decît cea din '83. Anul trecut însă am făcut 6.000 kg porumb boabe la hectar și 2.500 kg floarea-soarelui, fără irigații. Din ce s-au făcut atunci porumbul, floarea-soarelui? Din arătura adîncă de toamnă, făcută cu tractorul, nu cu cea pe piețe și ce a oadnă, dintr-o semănață la timp, din mulți prasile ce au fost loc de ploaie. Eu zic că din rădăcina plantelor s-ar fi adunat apă pentru o ploaie bună. În 1983 ne-am convins că și natura poate fi învinsă. Acum e iarnă. Dar nu mai e iarnă de acum 20 de ani, cind iarnarul stătea mai mult la gura sobei. Acum cîrăm și împrăștiem în câmp gunoiul de grajd, să facem pămîntul mai gras. Curățăm tarlarele de resturi vegetale și alegem semințele de floarea-soarelui cum alegem bobul de orez pentru pilaf. Vrem să punem la primăvară sub braț doar sîmînță care rodeste. Să obținem în 1984 recolta mai mare decît oricînd!

Mihai VIȘOIU

OBIECTIVE ȘI SARCINI ECONOMICE PRIORITARE ÎN 1984

ÎN INDUSTRIE

A CORDUL GLOBAL

aplicat consecvent în fiecare întreprindere!

Prin productivitate ridicată — venituri sporite

Brigada complexă de prelucrare a topiturii de sticlă la mașini automate, condusă de inginerul Viorel Ionescu, de la întreprinderea de articole de sticlărie din Capitală, lucrând cu un număr mai mic de oameni, a depășit planul producției fizice și a realizat venituri medii cu 13,9 la sută mai mari pe fiecare membru al brigăzii.

Potrivit prevederilor contractului de acord global, în luna noiembrie de anul trecut, brigada complexă de prelucrare a topiturii de sticlă, condusă de inginerul Viorel Ionescu, trebuia să realizeze 5 799 753 buci articole de menaj (servicii, compot, farfurioare și plătouri desert), lucrând cu 160 de persoane, în trei schimburi.

Pentru a se asigura buna funcționare a celor două cupoane de lucru sticlă și a celor cinci linii tehnologice echipate cu mașini automate, brigada s-a organizat astfel încât să cuprindă toate măsurile necesare: topitori de sticlă, operatori la mașini automate, reglari, lăcătuși, unșători, sortatori, ambalatori, maștrii, tehnicieni și ingineri.

Pentru producția prevăzută în

contract, corespunzător tarifelor de manoperă stabilite pentru fiecare din cele 15 sortimente contractate, s-a prevăzut un fond de retribuție de 339 528 lei, în condițiile încadrării în normele de consum, respectării structurii planificate pe calități și realizării la termenele stabilite a producției contractate. Pe o persoană, în medie, revenea o retribuție tarifară de 2 122 lei (339 528 : 160).

În luna respectivă brigada a produs peste plan 188 519 buci articole de menaj, pentru care la fondul tarifar de retribuție planificat de 339 528 lei s-a adăugat un fond de retribuție suplimentar de 11 204 lei, proporțional cu depășirea producției fizice, calculat în funcție de tari-

fele de manoperă pe fiecare sortiment.

În total, fondul tarifar de retribuție cuvenit brigăzii este de 339 528 lei + 11 204 lei = 350 732 lei.

Dacă brigada ar fi lucrat cu înțeles efectiv planificat, în medie, pe un membru al brigăzii ar fi revenit o retribuție tarifară de 2 192 lei (350 732 lei : 160 persoane).

Întrucât însă s-a lucrat cu un număr mai mic de personal — 145 persoane — retribuția medie efectivă pe un membru al brigăzii a fost de 2 419 lei (350 732 lei : 145 persoane). La această retribuție, cuvenită în raport cu munca prestată și rezultatele obținute în producție, s-au adăugat și sporurile de vechime și alte drepturi prevăzute de lege, care, în medie pe o persoană, au fost de 427 lei.

În concluzie, retribuția medie pe o persoană s-a ridicat la 2 846 lei.

Asadar, în condițiile muncii în acord global, retribuția fiecărui om din brigada este cu atât mai mare cu cât se depășește sarcinile de plan, iar producția se realizează cu un număr mai mic de personal.

Cum s-au obținut aceste rezultate?

— În primul rând am discutat cu toți membrii brigăzii, prezentându-le avantajele pe care le oferă noua formă de organizare și retribuire a muncii — ne spune ing. V. Ionescu. Am căutat ca fiecare muncitor să înțeleagă că de realizarea și depășirea producției fizice la toate sortimentele, în condiții de calitate sporită și cu consumuri energetice reduse, depind veniturile noastre ale tuturor. Pot spune că oamenii din brigada au înțeles acest lucru. Practic, după ce sarcinile au fost cunoscute și repartiționate pe fiecare om al brigăzii, s-a trecut la o nouă organizare a fluxului de producție, a fiecărui loc de muncă. Prin eforturile depuse de fiecare și de brigada în ansamblu, producția fizică a sporit considerabil, numărul de rebuturi a scăzut, iar consumurile energetice au fost mult diminuate.

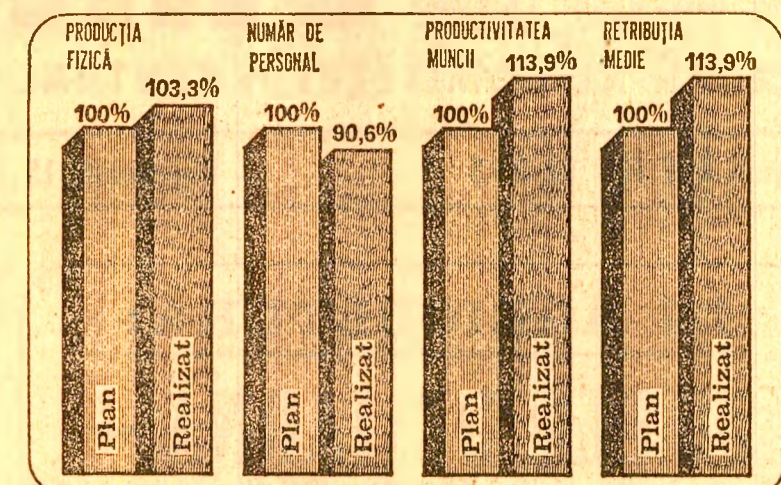
— Cum ați putut lucra cu oameni mai puțini?

— Analizându-se cu atenție sarcinile de producție ale brigăzii, am considerat că le putem realiza și chiar depăși cu un număr mai mic de personal — ne spune maestrul principal Vasile Diaconu. Un exemplu: pe cele cinci linii tehnologice la benzile care transportă

produsele finla lucruu cite trei muncitori. În prezent, în loc de trei sortatori-ambalatori lucrează numai doi. S-ar putea crede că această măsură a fost luată pentru reducerea personalului neproductiv. Adevărul este însă altul. Datorită calității tot mai bune a articolelor de menaj se ivise o problemă nouă, turei sortatori în finalul fluxului tehnologic erau prea mulți. Obiectivul principal al colectivului nostru a fost și este fabricarea a cit mai multe produse, dar de calitate superioară.

Realizarea ritmică și în condiții calitative corespunzătoare a producției este și urmarea firească a eforturilor echipelor de lăcătuși care, fiind cuprinși în efectivul brigăzii, execută reparatii de bună calitate, intervenții prompte, urmărind scutirea timpilor de staționare a mașinilor, inclusiv pentru remedieri.

Dealtfel, toți oamenii muncii, de la operatorii până la maștrii și ingineri, sint interesați ca producția să nu se oprească nici un moment. În acest sens, s-a căutat ca timpul de introducere în fabricale a unor noi produse să fie diminuat la maximum. Ilustrativ este efortul echipei lui Ion Cărcăneșcu.

care a asimilat fabricația unui nou sortiment în numai cinci ore, față de cele șapte prevăzute contractând pe această cale în obținerea suplimentară a 4 000 de pahare.

Stind de vorbă cu muncitorii și specialiștii brigăzii am putut desprinde atenția deosebită pe care toți o acordă pregătirii profesionale, policalificării. Practic, aici fiecare muncitor este capabil să lucreze în orice loc de muncă. Iar atunci când este necesar maștrii și inginerii nu se stătesc să lucreze pe flux.

De fapt — ne spune maestrul principal Ion Unguroiu — munca în acord global ne-a unit și mai mult într-o adevărată familie muncitorească. Acum fiecare știe că veniturile noastre depind de calitatea și

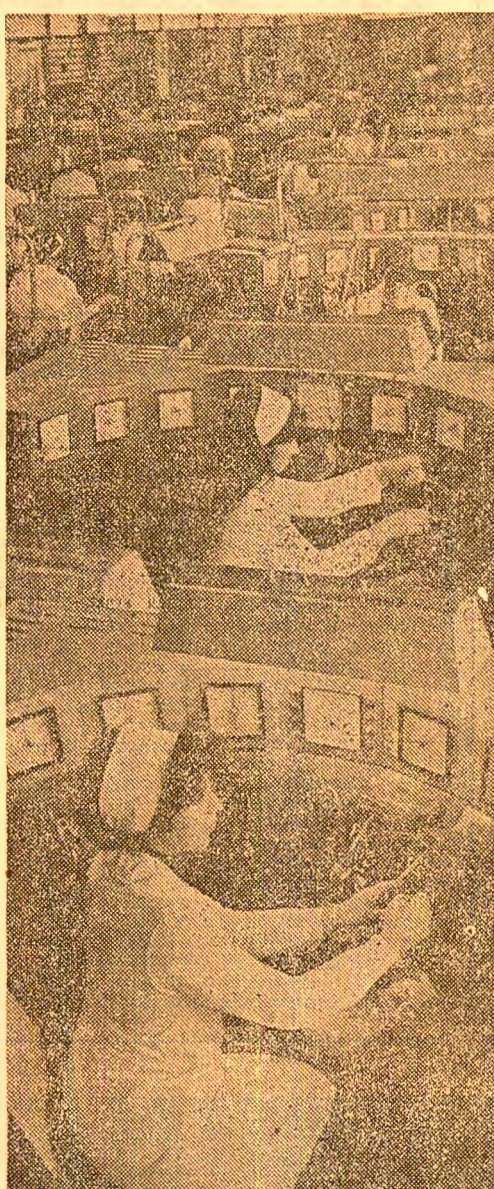
eficiența muncii fiecăruia, de aportul la îndeplinirea și depășirea planului. Așa se explică faptul că un număr mult muncitorilor vin cu propuneri, idei și soluții care asigură creșterea productivității muncii și, implicit, realizarea și depășirea producției fizice.

Dacă ar fi să definim sintetic prin ce anume se caracterizează brigada inginerului Viorel Ionescu, trebuie să relevăm îndeosebi spiritul de răspundere de care dă dovadă fiecare om al muncii în activitatea de producție. Spirit de răspundere la consolidarea căruia a contribuit, fără îndoială, aplicarea formei de organizare și retribuire a muncii în acord global.

Gheorghe IONITA

La Întreprinderea de contactoare Buzău

Preocupări rodnice pentru modernizarea producției

Imagine din secția de relele termice
Foto: E. Dîchescu

În cei șapte ani care au trecut de la intrarea în funcțiune a întreprinderii de contactoare din Buzău, colectivul de muncitori, maștrii, tehnicieni și ingineri de aici a reușit să se impună prin realizarea unor produse electrotehnice de înaltă calitate, apreciate în țară și peste hotare.

— În momentul de față — ne spune inginerul Cristian Conțescu, directorul unității — nu există produs complex românesc din domeniul automatizării fără să contină cel puțin un subsamblu realizat la Întreprinderea de contactoare din Buzău. Acționând permanent pentru înnoirea, modernizarea, sporirea calității a producției și creșterea productivității, colectivul nostru a reușit ca anul trecut să depășim planul la principalii indicatori.

Prin aplicarea acordului global și utilizarea celor mai moderne procedee de organizare a fluxurilor de fabricație, tinărul și harnicul colectiv al întreprinderii este hotărât să-și îndeplinească riguros sarcinile de plan care îi revin în acest an. (Stelian Chipier, corespondentul „Științei”).

MATERIALELE REFOLOSIBILE — integral și eficient valorificate!

Pentru asigurarea resurselor de materii prime și materiale necesare activității productive în anul 1984, un rol important revine materialelor refofosibile. Astfel, potrivit planului, gradul de participare a acestora va fi de 52 la sută la producția de oțel, de 54,5 la sută la cupru, de 56,6 la sută la plumb, de 48,3 la sută la fonta de turnătorie și de 25,7 la sută la pasta de maculatură. În ce privește polietilena, gradul de participare prevăzut este de 7,8 la sută. Este mult? Este puțin? Există posibilități de sporire a nivelului de valorificare a polietilenei uzate? La aceste întrebări ne-am propus să găsim răspuns, în ce privește polietilena de mică densitate, în anechea de față.

Este de-a dreptul captivantă metamorfoza în granule „nou-noute” a tot felul de produse din polietilena de mică densitate ieșite din uz. „Foliile și sacii fabricați din această — ne asigură specialiștii de la Întreprinderea de prelucrare mase plastice Buzău — sint la nivel calitativ apropiat de al celor fabricați din materii prime noi, iar defacerea lor este asigurată pentru întregirea cantitatei produse.”

O adevărată industrie a reciclării prinde contur aici, la Buzău, unde instalația de regenerare a polietilenei de mică densitate a fost nu demult „întinerită” și îmbogățită prin autotudora, cu o nouă linie tehnologică. Acum ea are o capacitate de 2 500 de tone pe an, iar, în curând, prin încheierea procesului de modernizare, de 3 000 de tone. Dacă până nu de mult această instalație — una dintre primele din Europa de reciclare a maselor plastice uzate — „digeră” doar sacii de îngrășăminte, în prezent ea este aptă să „mistule” o serie întreagă de albe produse din familia polietilenei de mică densitate: folie de solarii, pungă, sacose etc. În special, admterea foliei de solarii în procesul industrial al regenerării prezintă un interes deosebit. Și aceasta deoarece folia de solarii constituie o adevărată „mină” de materiale plastice recuperabile care, odată scoase din uz, nu și mai găseau nici o întrebuințare. De reținut că numai în 1980 agricultura noastră a primit o cantitate de 20 000 de tone. Or, se știe că durata de întrebuințare a acestor produse, „viața” foliilor este de maximum doi ani.

Cit din filioanele acestui „mine” reușește să valorifice însă instalația

de Buzău? După cum s-a văzut, doar o mică parte.

„Nu mai prididim cu cantitățile primite. Ne șosesc mereu alte și alte loturi „proaspete” din toate culturile noastre.”

Interesele economiei naționale impun extinderea capacităților de reciclare a polietilenei uzate

Le țării, noi fiind singurii utilizatori”, afirmă directorul comercial al întreprinderii buzoiene, ing. Viorel Vășu. Intr-adevăr, în depozitul de materiale refofosibile de aici s-a adunat un întreg munte de foaie ieșite din uz (necesarul de materie primă al instalației pentru mai multe tone).

La Centrala pentru recuperarea și valorificarea materialelor refofosibile le aflăm că la toate întreprinderile județene din subordine s-au adunat astfel de muni de voluminoase foaie, fără desfacere asigurată. În total, stocul se ridică actualmente la peste 1 900 de tone.

În plus, într-o perspectivă foarte apropiată, acești „munți” au toate șansele să înregistreze o creștere spectaculoasă. Și aceasta deoarece, nu de mult, în spiritul prevederilor Legii aprovizionării tehnico-materiale, a intrat în vigoare un ordin al Ministerului Aprovizionării menit să intensifice atragerea în circuitul economic a unei serii întregi de materiale refofosibile, printre care și produsele din polie-

tlenă de mică densitate. Acest ordin prevede obligativitatea ca întreprinderile producătoare și bazele de aprovizionare tehnico-materiale să livreze unităților beneficiare produse noi din polietilena de mică densitate în proporția în care acestea și-au îndeplinit obligația de recuperare și prădare a polietilenei uzate, conform prevederilor de plan.

Se naște firesc întrebarea: cine va absorbi aceste cantități sporite? S-a văzut doar că Buzăul este suprasaturat în ceea ce privește.

În acest context trebuie privită deci situația celorlalte unități vizând realizarea unor linii de regra-

nulare, „tip Buzău”, cu utilaje realizate exclusiv în țară.

La Întreprinderea județeană pentru recuperarea și valorificarea materialelor refofosibile Timiș, o astfel de instalație, cu o capacitate de 1 000 de tone granule pe an, trebuia să intre în funcțiune încă de la sfârșitul anului 1982. Cei drept, la data respectivă, marea majoritate a utilajelor erau asigurate. Abia de curind au sosit însă de la Combinatele de fibre și fibre sintetice Săvinești, cele două rașagătoare și granulatori, utilaje indispensabile procesului tehnologic. Motivul rezistenței: combinații din Săvinești, la rândul lui, n-a primit motorizatoarele necesare de la Întreprinderea mecanică de utilaje minier din Baia Mare.

„Nu mai prididim cu cantitățile primite. Ne șosesc mereu alte și alte loturi „proaspete” din toate culturile noastre.”

mișoreană, reprezentind o investiție de 9 500 000 lei, a zăcut, fără să producă decât... exasperarea beneficiarilor. De curind s-au încheiat, în sfârșit, probele tehnologice.

Urtențarea punerii în funcțiune a acestei instalații la întreaga sa capacitate va permite desigur, absorbirea unor cantități importante de polietilena uzată din întreaga zonă de vest a țării. Pentru a evita însă costiturile pe care le aruncă în funcțiune înaltă capacitate va permite desigur, absorbirea unor cantități importante de polietilena uzată din întreaga zonă de vest a țării. Pentru a evita însă costiturile pe care le aruncă în funcțiune înaltă capacitate va permite desigur, absorbirea unor cantități importante de polietilena uzată din întreaga zonă de vest a țării.

„E clar că „digerarea” disponibilului în masa de polietilena uzată se se profitează numai pe capacitățile de reciclare existente (incluzind-o și pe cea de la Timișoara) nu va fi asigurată nici pe departe. Trebuie subliniat, dealtfel, că rezultatele obținute până acum în valorificarea foliilor, a celorlalte produse din polietilena de joasă densitate sint cu mult sub nivelul posibilităților, al cerințelor economice. Exemplul Buzăului dovedește însă că această familie de mase plastice poate fi reciclată cu succes.

Reciclarea pe scară largă a polietilenei de joasă densitate depinde acum de finalizarea neîntârziată a noilor obiective de investiții ce asigură acesteia cele mai eficiente rezultate. Operativitatea în realizarea noulor capacități ale instalațiilor de reciclare a materialelor refofosibile, în general, constituie, dealtfel, o sarcină economică majoră. Așa cum în repetate rânduri a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu în toate rândurile sale, la sporul economic trebuie să se acționeze cu fermitate pentru recuperarea și refofosirea materialelor cu pondere importantă în buna aprovizionare materială și în asigurarea desfășurării normale a producției.

Ioana DABU

PENTRU OBTINEREA UNEI RECOLTE RECORD ÎN 1984

(Urmare din pag. 1)

prevăzute de legume, fructe și struzuri. Care este stadiul la zi al acestor lucrări? Fertilizarea cu îngrășăminte organice a grădinilor s-a făcut pe 20 670 hectare, din cele 178 835 hectare prevăzute în planul agricole de stat și cooperatiste. Lucrările sint avansate în județele Caraș-Severin și Vrancea, dar se desfășoară necorespunzător tocmai în județele mari producătoare de legume — Arad, Buzău, Constanța, Dolj, Giurgiu, Iași, Tulcea, Todoldea, pentru obținerea de recolte timpurii este necesar să fie pregătite în vreme cultivarea legumelor în solarii, ceea ce presupune că, încă de pe acum, să fie efectuate reviziura și repararea acestora.

O atenție cu totul aparte trebuie acordată lucrărilor de iarnă în livezi și tăierile de formare și rodire, precum și tratamentele împotriva bolilor și dăunătorilor. Din datele furnizate de Direcția generală economică a horticulturii rezultă că până acum au fost făcute lucrări de tăieri doar în proporție de 19 la sută, cele mai mari întârzieri înregistrându-se în județele Arad, Bihor, Gorj, Hunedoara, Maramureș și Vâlcea. Decurge necesitatea de a se lua toate măsurile pentru intensificarea lucrărilor de iarnă în livezi și în viii.

Asadar, la sate, în această perioadă de iarnă sint de făcut o serie de lucrări agricole de care depinde mult obținerea producțiilor record prevăzute pentru acest an. Dintre deauna pentru agricultorii iarna nu a constituit o perioadă de repaus, ci, dimpotrivă, un anotimp de muncă și pregătiri intense. Rezultă din aici sarcina de mare răspundere ce revine organelor și organizațiilor de partid, organelor agricole județene, consiliilor populare, consiliilor agro-industriale și conducătorilor unităților agricole de a mobiliza puternic forțele de la sate la efectuarea lucrărilor de sezon, de a organiza temeinic și a asigura desfășurarea în ritm intens a întregii activități din această perioadă, spre a se pregăti în cele mai bune condiții recoltele record din acest an.

ÎN ZOOTEHNIE

Citeva opinii ale specialiștilor din producție privind posibilitățile de asigurare a unui conținut mai mare de proteine

Datorită avantajelor pe care le prezintă, creșterea și îngrășarea animalelor în sistem industrial a cunoscut în țara noastră o amploare deosebită. Realizarea însă a sporurilor zilnice de creștere în greutate planificate și, implicit, ajungerea animalelor la greutatea de sacrificare în perioada de timp stabilită presupun respectarea cu strictețe a unor condiții obligatorii. Dintre acestea, prima și cea mai importantă o reprezintă asigurarea unor furaje de bună calitate, corespunzător cerințelor biologice și fiziologice ale fiecărei categorii de animale din ciclul tehnologic.

În această privință, pe baza rezultatelor obținute în cercetare și în producție a fost stabilit, în mod științific, conținutul în elemente nutritive pe care trebuie să le cuprindă rețetele de furajare pentru fiecare specie de animale și categoriile de vîrstă. În multe complexe de creștere și îngrășare a porcilor nu se mai respectă însă rețetele de furajare stabilite, mai ales în ce privește conținutul de proteină brută, element indispensabil în hrana porcilor.

În rândurile de față ne vom referi însă la consecințele reducerii conținutului de proteină brută din rațiile asurora creșterii și îngrășării porcilor în sistem industrial, prin prisma rezultatelor înregistrate de Asociația economică de stat și cooperatistă pentru creșterea și îngrășarea porcilor Verguleasa, județul Buzău, și la unele probleme ce trebuie să fie soluționate pentru buna furajare a animalelor.

Principala cauză a acestui stadiu o constituie furajele de calitate necorespunzătoare. Acestea nu conțin proteina brută necesară în cantitățile prevăzute. Dar să urmărim cum a variat conținutul în proteină brută din furajele combinate asigurate în 1983 pentru două categorii de vîrstă.

Categoria de porc	Conținutul de proteină brută necesar în rații — în procente —	Conținutul de proteină brută asigurată în rații — în procente —
Purceli de la 1 la 3 luni	17—19	11—13
Porci între 60—110 kg	14—15	7—9

Du-ă cum rezultă din tabel, nu s-a asigurat în rația de hrană conținutul optim de proteină brută stabilit prin Decretul Consiliului de Stat nr. 90 din 1981. Această stare de lucruri este explicată prin lipsa surselor necesare de orșipe vegetală și animală, care nu permite pentru

FURAJE DE CALITATE SUPERIOARĂ, pentru producții superioare!

neasigurării nivelurilor proteice necesare, în anul trecut, unitatea a înregistrat la porcii grași o nerealizare de circa 900 tone la producția de carne-marfă livrată. Totodată, din aceeași cauză, perioada de îngrășare a porcilor s-a prelungit cu 2—3 luni. În condițiile asigurării nivelurilor proteice necesare dezvoltării porcilor pe categorii de vîrstă și necesități biologice, perioada de îngrășare totală — la 105 kilograme — ar trebui să fie de 7—8 luni. Datorită însă nivelurilor proteice scăzute, perioada de îngrășare este în prezent de 11—12 luni. Din această cauză, halele au ajuns să fie supra populate. De asemenea, este de subliniat și faptul că deficitul mare de proteină afectează direct și gradul de prolificitate la

proporție de 20—30 la sută. Este cit se poate de evident că, prin asigurarea nivelului proteic în furajarea scroafelor, pierderile la fătare ar putea fi evitate, obținându-se astfel o producție anuală suplimentară de 700—800 tone carne.

„Reducerea conținutului de proteină brută — a tinut să ne precizeze tovarășul Gheorghe Ciupiu, directorul unității — prezintă și o serie de dezavantaje din punct de vedere economic. Astfel, prin folosirea unor niveluri proteice mai reduse consumul specific de furaje combinate crește cu 30—40 la sută, fără a avea însă nici un corespondent în sporirea producției de carne. Dimpotrivă, așa o risipă a proteinelor, și zețu păiune, care există. În

momentul de față, pentru obținerea unui kilogram de carne se consumă 6—7 kilograme de furaje combinate, cu un conținut proteic total de 490 grame. În condițiile asigurării nivelului proteic de 15 la sută PB, cit este prevăzută, și nu de 7 la sută PB, cit este acum, s-ar consuma numai 2,5 kilograme furaje combinate pentru obținerea unui kilogram de carne, cu un conținut proteic total de numai 400 grame. În felul acesta, pe un kilogram spor în greutate rezultă o economie de circa 100 grame PB, care ne-ar permite să creștem anual în plus circa 10 000 de porci, livrabili la greutatea medie de 105 kilograme.”

Îată de fapt ce demonstrează cifrele din tabel alăturat:

Corelația consumului de proteină ou sporurile de creștere în greutate a animalelor

Conținut proteină brută la 1 kg furaje combinate (procente)	Consum total furaje de îngrășare (kg)	Cantitatea totală de proteină asigurată (grame)	Spor mediu zilnic (grame)	Durata de îngrășare de la 30—110 kg (zile)	Consum furaje pe 1 kg spor (kg)	Consum total de proteină de îngrășare (kg)
14	343	350	650	123	4,3	43
13	354	345	600	134	4,7	47
12	380	301	500	150	4,7	49,2
10	420	252	400	200	5,3	50,4
9	497	207	300	267	6,1	53
8	620	157	200	400	7,7	63

Rozultă deci că prin reducerea nivelului proteic din rațiile porcilor nu se obține nici un fel de economie. Dimpotrivă, aceasta duce la o dublă risipă, atât de furaje combinate, cit și de proteină brută, și lucru ce nu trebuie neglijat — în condițiile dublării perioadei de obținere a unui kilogram spor în greutate.

Chiar și numai stările de lucruri din această unitate pun clar în evidență prejudiciile ce se aduc economiei naționale datorită nerespectării calității furajelor pentru hrana porcilor.

Specialiștii de la Verguleasa au făcut cîteva propuneri concrete pentru a se asigura proteina brută ne-

cesară în hrana porcilor la îngrășat. Le supunem atenției.

— Consider că o primă condiție pentru asigurarea necesarului de proteină în hrana animalelor — ne spune directorul asociației — o constituie cultivarea unor plante cu conținut ridicat în proteină vegetală. Concret, mă refer la mazărea furajeră. Un cal-

cul dovedește eficiența acestei sultii. Actualmente se consumă 7 kg de furaje concentrate, adică de porumb, pentru obținerea unui kilogram spor în greutate la porcii grași. Fata de 4 kg cit ar nevoie de un kilogram spor proteic brute în proporție de 14—15 la sută. Cu alte cuvinte, la fiecare kilogram spor în greutate risipim 3 kg de porumb. Aceasta înseamnă că, la sporul total de carne la porcii grași planificat pentru efectivul nostru — de 2 800 tone, se consumă în plus 8 400 tone de porumb. Această cantitate de porumb se obține de pe cel puțin 2 100 hectare, dacă se realizează o producție de 4 tone de porumb boabe la hectar. Din această suprafață ne-ar fi suficiente numai 800 hectare pe care să le cultivăm cu mazăre furajeră pentru a asigura necesarul de proteină și a se înlătura astfel risipa de porumb și de teren.

O a doua problemă la care vreau să mă refer este folosirea pe scară mai largă a drojdiilor furajere. Valoarea lor nutritivă este apropiată de a furajelor concentrate, avind 0,8—1,5 unități nutritive la un kilogram. Cu toate acestea, drojdiile furajere ne-au lipsit total în alcătuirea rațiilor.

Desigur, toate acestea sint propuneri și nu ne pronunțăm categoric asupra valorii lor. Ele trebuie să formeze obiectul unei analize amănunțite din partea organelor agricole de specialitate pentru a vedea în ce măsură pot să fie aplicate. În legătură cu aspectele dezbătute și problemele ce trebuie soluționate privind asigurarea proteinei pentru hrana animalelor, tovarășul Emil Petreache, adjunct al ministrului agriculturii și industriei alimentare, a făcut cîteva precizări: „De la început vreau să subliniez — ne-a spus înverecurosul — că dispunem de toate condițiile pentru a produce și asigura pe plan intern întreg necesarul de proteină pentru hrana animalelor. Rezolvarea acestei probleme este însă condiționată în mod hotărîtor

de creșterea producțiilor la culturile bogate în proteină vegetală, cum sint, în primul rînd, soia și floarea-soarelui, și, apoi, iuliu pentru ulei, ricinul și rapita. Este aceasta o cerință de idei, un obiectiv de primă ordine de care depinde în mod hotărîtor efortul valutar impus de procurarea din import a unor nutrețuri proteice, tocmai ca urmare a producțiilor mici obținute la aceste culturi. În această ordine de idei, un obiectiv de primă importanță pentru cercetarea științifică trebuie să-și constituie crearea unor hibrizi de porumb cu un conținut ridicat de proteină vegetală. Creșterea conținutului de proteină de la 7—8 la sută, cit au hibrizii de porumb pe care îl avem acum, la 10—12 la sută — nivel realizat în alte țări — ar însemna, la suprafața mare cultivată cu porumb, un câștig de cîteva sute de mii de tone de proteină vegetală. O modalitate simplă de a acoperi la buna parte deficitul de proteină o reprezintă producerea drojdiilor furajere. În acest domeniu însă lucrurile sint mult rămase în urmă. Cercetarea științifică nu a elaborat încă metodele și procedeele necesare, pe baza cărora Ministerul Industrializării Lemnului și Materialelor de Construcții și Ministerul Agriculturii au sarcina să asigure o producție mare de drojdie furajeră. O soluție care stă la îndemna oricui constă în extinderea suprafețelor cultivate cu lucerna.”

Aspectele aduse în discuție nu euipează problematica amplă legată de asigurarea proteinei pentru hrana animalelor. Nu se poate vorbi de o nutriție rațională fără a se asigura în hrana animalelor o amănunțită esențială. Prezența lor în rații, în anumite cantități, condiționează însă și calitatea și cantitatea în întregime a proteinei brute. Despre aceste probleme și altele legate de rezolvarea „foamei” de proteină — într-un număr viitor al ziarului.

Aurel PAPADIUC
Stelian CHIPIER

125 DE ANI DE LA FORMAREA STATULUI NATIONAL ROMAN PRIN UNIREA MOLDOVEI CU MUNTENIA

O MĂREAȚĂ OPERĂ PREGĂTITĂ DE ISTORIE, O OPERĂ MĂREAȚĂ PENTRU ISTORIE

„Vin'la Milcov cu grăbire / Și să-nțindem hora mare / Peste-a noastre vechi hotare”.

De cinci sferturi de veac îndemnul cîntecului nepieritor s-a împlinit și Milcovul — ca hotar — a fost secăt. S-a împlinit deoarece era drept să se împlinescă. Căci de-o parte și de alta a Milcovului, ca și de o parte și de alta a Carpaților, trăiau fiii aceluiași popor, ce se știau din adîncuri de vreme „oamenii pămîntului” acestuia, un după alt și veac după veac cultivîndu-l, împodobindu-l, cîntîndu-l, apărîndu-l atunci cînd li încercaseră furtunile vremurilor. Dar nici una nu-i cîntîse de aici, după cum nici una nu-i cîntînașe

în dragostea lor pentru glie, pentru limbă, pentru obiceiurile din străbuni; rămăseseră mereu ei înșiși, statornici, omenoși, drepti, demni, neînfricați.

S-a împlinit, deoarece, încă din vremuri dedemult, în inima și cugetul românilor, Milcovul nu era un hotar, ci, cel mult, un „pîriu fără putere” ale cărui unde puteau și trebuiau a fi secate dintr-o sorbire. După cum în inima și cugetul românilor nici Carpații nu au fost vreo dată zid de piatră despărțitor, ci o punte de legătură întinsă între frați, o uriașă și mindră coloană a pămîntului românesc.

Pe temelia acestei suduri a conștiințelor românești, a convingerii lor că aparțin

unului și aceluiași popor s-a clădit actul istoric de la 24 Ianuarie 1859, conștiința dreptății cauzei lor întîrîndu-i în lupta pentru stergerea de pe hîrtie timpul și hotarelor nedrepte dintre frați. După cum această sudură a conștiințelor a fost suportul tare care a conferit durabilitate, trăinicie înfăptuirii de acum 125 de ani sau, cum s-a spus chiar în epoca Unirii, determinînd ca aceea „ce a făcut această nație să rămîna bun făcut pentru totdeauna”.

Mărturiile istorice nenumărate ilustrează aceste adevăruri. Să răsfoim cîteva dintre filele pe care ele stau gravate de multe secole.

„În inimi, România exista înainte de a fi înscrisă în tratate”

În condițiile în care în veacul ce a urmat, al XVIII-lea, flinta lor etnică este grav periclitată, românii fac din unitatea de neam suportul luptei lor de rezistență și emancipare. Tărînil lui Horca, spun știri de epocă, își îndreaptă privirile spre frații de peste Carpați, de unde așteaptă ajutor, fapt de natură a stîrni grave neliniști în sinul nobilimii transilvănene. Apropo pe patru decenii mai tîrziu același tărînil români transilvăneni li visau pe „arșiorul” ce se ridicase la sud de Carpați, trecînd muntii și scîpîndu-se jugul nesuferitei lobăgii și al si

toate inițiativele, toate eforturile românilor în perioada ce urmează. Societăți culturale, asociații revoluționare, școli, ziare, creatori, oameni politici dau acestel epoci caracterul unui timp efervescent, de clocotitoare descătușare de energii pentru înnoirea și modernizarea vieții social-politice și economice a țării și, deopotrivă, pentru apropierea clipei de înfăptuire a marelui ideal al unirii. Ideal pe care-l poartă în titlatura lor publicistică cele mai importante și cele mai citite ale epocii — de la „Curierul românesc” la „Dacia literară” și de la „România” la „Magazin istoric pentru

unității naționale. „Nimeni — scria Nicolae Iorga — dintre publicanii republicii științifice, dintre turburătorii turburătorilor înăbușate, nimeni dintre ei nu putea să vadă viitorul în altă înfățișare decît în Unire. România unică era salutăta de toți aceia care știau să cînte sau să vorbească în acest an de mare prefacere sfulțescă”.

Pentru Costache Negri, de pildă, „înfloriri se arată viitorul României”. În decembrie 1848, cînd așteptea pe hîrtie aceste emoționante cuvinte, scriind România, el sintetiza un ideal de veacuri și anunța profetic numele ce avea să-i poarte țara unită.

În Moldova, acolo unde Costache Negri gîndea, animat de un fierbinte patriotism, la viitorul României, acolo unde el se înfrățise cu Mihail Kogălniceanu, cu Vasile Alecsandri, cu Alecu Russo, cu mulți alți mîntuitori pentru Unire, nici precăzirea evenimentelor revoluționare, nici desfășurarea lor nu au fost izolate. Aici, în Moldova, rostise Mihail Kogălniceanu celebrele cuvinte: „Eu privesc ca asupra fîntii naționale vor răsări de loc unde se vorbeste românește și ca istorie națională istoria Moldovei, a Valahiei și

„Românii au luptat mai mult pentru păstrarea limbii lor decît pentru viață”

Se poate spune că practic de la întîile atestări în izvoare istorice, obsesia străveche, originea comună a românilor s-au impus contemporanilor ca o realitate fundamentală, ca o dominantă a inșei gîndirii românilor. Pe măsură ce urcăm pe scara timpului și mărturiile se înmulțesc — un asemenea adevăr este ilustrat tot mai pregnant. Astfel, un tratat de geografie de la începutul secolului al XV-lea consemnează faptul că românii se trag din romani și ei înșii armă cu mîncare și sînt romani, deoarece vorbesc aproape ca aceștia. Această străveche conștiință a obsesiei lor a fost în permanență dublată de un nestrămutat atașament față de limba strămoșescă, încît un umanist italian din veacul al XV-lea, Antonio Bonfini, căuîntînd să-și explice păstrarea unei limbi romane pe aceste meleaguri în mijlocul altor furtuni ale istoriei afirmă: „Dacă va socoti cineva bine năvălirile necontenite ale sarmaților și goților, apoi revărsările hunilor, ale vandailor și gepizilor, ale... longobarzilor, cum nu se va mîna că s-au păstrat pînă acum între daci și geți urmele limbii latine? Românii s-au luptat în așa fel, încît par a se fi războit mai mult pentru păstrarea limbii decît pentru viață”.

mejdile ce li amenințau. În prima parte a veacului al XV-lea în fața iminentei pericolului otoman, domitorul țării românești de la sud de Car-

tinuat să lucreze necontenit în adîncuri, în inima poporului — a multimilor, a cărturarilor luminați, a domitorilor patrioți, deopotrivă — alimentînd nenu-

„Din cele mai vechi timpuri, idealurile unirii, libertății și independenței au însuflețit permanent poporul român, constituînd făclia care a luminat, generație după generație, drumul spre dreptate, spre progres, spre o viață mai bună, liberă și demnă. Milenara noastră istorie este jalonată de nenumărate bătălii, de jertfe și sacrificii fără seamăn pentru păstrarea ființei naționale, pentru apărarea drepturilor fundamentale ale poporului”.

NICOLAE CEAUȘESCU

Statornici au fost românii și în păstrarea obiceiurilor, a neasemuitului lor port, a cîntecului și dansului specific, a celorlalte tradiții strămoșești ca unele care li neau într-o unică familie. Cu dreptate remarcă eruditul maghiar din Transilvania veacului al XVIII-lea, Benkő József, că mai ușor s-ar putea smulge ghoaga din mințile lui Hercule decît să fie abătută, măcar și un moment, românii de la vechile lor obiceiuri. Iar aceasta nu era decît confirmarea a ceea ce spusese poetul german din veacul al XVII-lea, Martin Opitz, bun cunoscător al realității românești, despre tărînil români: „In fiece colibă cu patle acoperită / Un singe nobil spune că limba moștenită / Si azi e tot aceeași, că datiniile sînt / Păstrate cu credință, c-îl nostru umbrăcîmint / Si jocul, chiar e martor, c-aveți tulpina veche / Un joc ce-n frumusețe abea-și are pereche”.

Conștiința originii comune, conștiința unității de neam s-a păstrat mereu vie în cugetul poporului, de unde au preluat-o cărturarii, îmbogățindu-o prin note teuri, luminînd-o prin noi argumente științifice. Iar această

„Înfăptuirea lui Mihai Viteazul — permanent exemplu și îndemn”

Limba și originea comună a românilor, interesele și aspirațiile identice au constituit puternic fundament al legăturilor multiple ce s-au stabilit, peste fruntariile

pată. Alexandru Aldea, avertiză pe transilvăneni: „dădă ar fi să piară țara această peți pieri și noi”. Iar Ștefan cel Mare scootea Muntenia „cealaltă țară românească”. Mihai Viteazul însuși considera, referindu-se la Transilvania și Muntenia, dar lucrul era valabil și pentru cea de-a treia țară românească — Moldova — că „păstrîndu-se una (liberă — n.n.) se păstrează și cealaltă, cîzînd una, cade și cealaltă”. Pe temelia acestui adevăr, marele voievod, năzînd la restaurarea neatîrîrilor țării sale, a încercat și a reușit să unească pe toți românii sub o unică ocîrmuire tocmăi pentru a da temelia trînică libertății românilor. Si dacă după asasinarea lui miselocăscă, unirea s-a desfiat la suprafață, ea a con-

mai nesuferite împilări naționale. Ba, mai mult, la Săliște, tărînil români din zonă string praf de puscă spre a se alătura cu folos, atunci cînd „Todoru” ori „Toderas” izbîndînd în Tăra Românească avea să-și respadă, ca un nou Mihai, pandurii peste Carpați. Tudor însuși, adine pătruns de adevărul unității românilor, cerea să se statornicească „corespondențe” cu moldovenii „ca unii ce sîntem de un neam, de o lege și sînt aceeași stăpînire și ocrotiți de aceeași putere” căci, socotea „Domnul Tudor” numai, „fînd la un gînd și într-un glas cu Moldova” și numai „ajutorîndu-ne unii pe alții” se vor putea dobîndi „dreptățile acestor Printipaturi”.

Nu mai intru un gînd și într-un glas își vor putea cîștiga românii drepturile. Acest mare învățămînt al anului revoluționar 1821 va guvernarea toate acțiunile,

„Unitatea națională — cheazășia libertății”

Acum e rîndul nostru: nouă ne mîncă în care a completat unitatea națională”. Acest vis s-a împlinit la 1 Decembrie 1918 — marele moment istoric pe care l-am sărbătorit la finele anului trecut, cu prilejul celor de-a 65-a aniversării. Într-o constituție a statului național unitar român s-a realizat cadrul național și social-economic prielnic dezvoltării mai rapide a forțelor de producție, unirii energiilor creatoare ale întregului popor; totodată s-a constituțit, în acest cadru, activitatea forțelor progresiste ale societății, s-a dezvoltat mișcarea muncitorească revoluționară. Se adevărate, acum, cîntecul lui Bălcescu: „Dacă naționalismul este sufletul unui popor, dacă cîntă vreme li păstrează acest semn caracteristic al individualității sale, acest spirit de viață, el este sufletul națiunii noastre. Dacă naționalismul este sufletul unei națiuni, este trupul lui trebuincios ca sufletul să nu pară și să amorțescă, el din contră, să poată crește și a se dezvolta”.

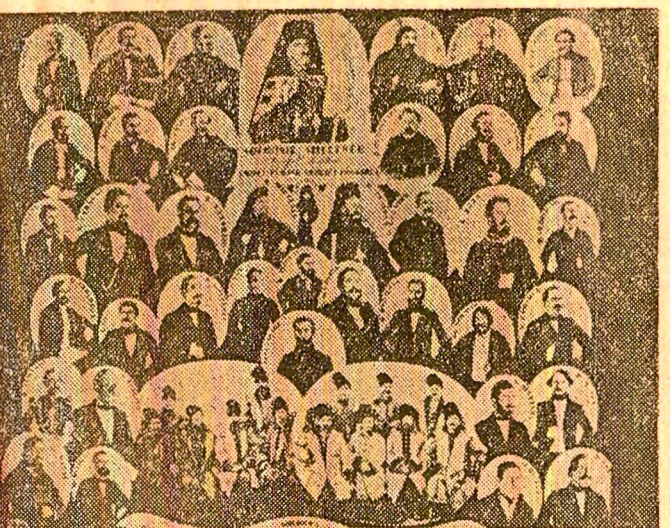
„Partidul, țara, poporul — un unic țel, o unică voință”

Făcînd la 8 mai 1921, avînd rădăcini adînci în istoria poporului român, partidul comunist a înscris între obiectivele sale lupta pentru emanciparea și libertatea pentru libertatea și independența patriei. În istoria României, faptele de înălțor eroism ale comunistilor, acțiunile revoluționare ale partidului pentru a apăra ființa națională vor rămîna pentru totdeauna întipărite cu litere de aur. Memorable pagini de istorie constituie evenimentele din 1933, marile bătălii antifasciste și antirăzboinice din perioada interbelică — toate acestea demostîrînd în modul cel mai concludent forța partidului comunist de a uni, organiza și conduce masele.

În rîndurile partidului, în toți acești ani grei din perioada interbelică, s-au format mîntuitori curajoși pentru că nimeni nu putea fi mai presus decît unitatea patriei, libertatea și independența ei. În acest cadru de luptă revoluționară, de dăruire pentru înălțor idealuri, s-au format și s-au afirmat ca lăitabile politice și organizatorice remarcabile ale tovarășului Nicolae Ceaușescu. Numeroasele acțiuni revoluționare și antifasciste la care a participat din înșărcinarea partidului, în a căror pregătire și desfășurare a avut o contribuție hotărîtoare, l-au prefigurat pe eroul revoluționar desemnat de istorie să conducă, în anii luminosi al edificării socialismului în România, destinele patriei și ale poporului.

Partidul, țara, poporul, cu justificată mîndrie patriotică, evocă eroicele fapte ale marilor noștri înaintași, ale tuturor celor care au făcut Unirea. Pentru că faptele lor înălțor se leagă prin legi cauzele de realitățile de azi ale patriei și dau un sens mai adînc, mai profund întregii noastre vieți, angajării noastre ferme pe drumul edificării socialismului și comunismului în România. Acum, cînd fi cîntîm pe fauritorii Unirii, cînd rememorăm lupta de veacuri a poporului pentru unitate națională, în patria noastră socialistă devine tot mai puternică unitatea întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Dacă Unirea a deschis calea spre dezvoltarea națiunii, a creat cadrul propice pentru o mai accentrată dezvoltare a economiei, științei, culturii, so-

Adunările ad-hoc ale Moldovei (stînga) și Munteniei (dreapta) care au dat glas voinței de unitate a românilor

„Viitorul nu putea avea altă înfățișare decît cea a Unirii”

Unitatea națională, „biserica iubită a tuturor tovarășilor noștri cei vișei, a tuturor tovarășilor noștri cei mari, care intrupară în sine individualitatea și cupetarea poporului, spre a le manifesta lumii”, cum o numea Bălcescu, este o idee ce vine din istorie. Ea a existat dintodeauna în mințile și în inimile românilor. Ideea unității naționale s-a dezvoltat secol după secol, fiecare generație avînd propria ei contribuție la consolidarea conștiin-

Președintele Nicolae Ceaușescu, promotor ferm al unei lumi fără arme nucleare, o lume a păcii, înțelegerii și colaborării

Presa de peste hotare continuă să reflecte amplul ecou internațional al înfruntărilor chemării ale președintelui României socialiste, Nicolae Ceaușescu...

Președintele Nicolae Ceaușescu a menționat, totodată, că România s-a pronunțat ferm pentru înlăturarea completă, din Europa...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Ample relații în presa internațională consacrate prodigioasei activități a șefului statului român împotriva escaladării cursei înarmărilor...

Convorbiri româno-nepaleze

KATMANDU 14 (Agerpres). — În timpul vizitei oficiale în Nepal, ministrul comerțului exterior și cooperării economice...

VIENA

Deschiderea Congresului P. C. din Austria

VIENA 14 (Agerpres). — La Viena s-au deschis lucrările celui de-al 25-lea Congres al Partidului Comunist din Austria...

VOINȚA FERMĂ A POPOARELOR: SĂ TRIUMFE RĂȚIUNEA, SĂ PREVALEZE INTERESELE PĂCII!

R.S.F. IUGOSLAVIA: Se impune intensificarea eforturilor pentru oprirea cursei înarmărilor și reducerea încordării

R. D. GERMANIA: Festival internațional „Muzica pentru pace”

FINLANDA: Pentru eliberarea Europei de armele nucleare

JAPONIA: Reafirmare a atașamentului la principiile nenucleare

R. F. GERMANIA: Referendum împotriva instalării rachetelor atomice

Apel la grevă generală lansat de P. C. din Chile

Încheierea Conferinței economice latino-americane la nivel înalt

Apel la grevă generală lansat de P. C. din Chile

ORIENTUL MIJLOCIU

Iordania va continua dialogul cu O.E.P.

TUNIS: Declarația Consiliului Revoluționar al „Al Fatah”

LEGERI PREZIDENTIALE IN CANADA

REUNIUNEA MINISTERIALĂ A ORGANIZAȚIEI CONFERINȚEI ISLAMICE

AGENTIILE DE PRESĂ — pe scurt

PRIMUL MINISTRU ELEN. Andreas Papandreu, președintele Mișcării Socialiste Panselene (PASOK)...

AGEL. Comitetul Central al P.C. din Columbia a lansat un apel oamenilor muncii columbieni...

REUNIUNEA MINISTERIALĂ A ORGANIZAȚIEI CONFERINȚEI ISLAMICE